

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 25.

Elleve Session.

14de Møde.

Torsdagen den 5te Januar Kl. 1.

(Fortsat.)

Bech (fortsat): Commissionen anerkjendte de mange gode Bestemmelser, som fandtes i disse Forslag, og idet den var tilbøielig til at gaae ind paa dem ved en Revision af Værnepligtsloven for Landmilitairetatens Vedkommende, fremstod uvillaarligt den Tanke, at søge Loven af 12te Februar 1849 saaledes omformet, at derved Opgaven kunde løses ogsaa med Hensyn til Værnepligten vedrørende Søkrigstjenesten, saa at saavidt muligt fuldkommen analoge Bestemmelser kunde bringes til Gjældighed for begge Etater. Det var nemlig klart, at naar en saadan omfattende ny Lov skulde gives for Værnepligtens Opfyldelse paa Flaaden, og naar endeel væsentlige Forandringer skulde foretages i Værnepligtsloven for Hærens Vedkommende, vilde det blive meget besværligt at orientere sig i samtlige derhen hørende Bestemmelser, hvis ikke det hele Materiale bearbejdedes saaledes, at det kunde samles i en fælles Lov. Dette Hensyn var imidlertid i hvert Fald af underordnet Betydning ligeoverfor det større: at søge de samme Principer grundlagte for begge Etater, saa at Værnepligtsbyrden blev gjort ligelig for Alle, at Værnepligten opfyldtes efter samme Regler af alle Landets Sønner, hvad enten de afgjente den paa vor Flaade eller i vor Hær; men Alt talte saaledes for at slaae ind paa den angivne Vej, forudsat at tvende Hoved-

spørgsmaal, der indbefatte samtlige Betænkeligheder, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Lange) har givet tilkjende, maatte besvares bekræftende. Det ene af disse var det, om man ogsaa burde foretage saa gjennemgribende Forandringer som paa-tænkt i Værnepligtsloven af 12te Februar 1849 for Landmilitairetatens Vedkommende. Da den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) i forrige Session indbragte sit Forslag, tillod jeg mig at gjøre opmærksom paa, at der for Tiden fandt en lykkelig Overensstemmelse Sted imellem Værnepligtslovene, gjældende for de respective Dele af det danske Monarchi, og at det derfor var precairt at forandre dem; at det væsentlig burde være afhængigt af en Erklæring fra Krigsbestyrelsen, altsaa fra Monarchiets Krigsminister, om vi skulde gaae ind paa nogen Forandring deri, da det jo maatte være os om at gjøre at arbejde Haand i Haand med denne Bestyrelse, for at ikke Hæren som en Heelstatsinstitution skulde blive brøstholden ved de Bestemmelser, vi her vedtog. En hertil svarende Opfattelse gjorde sig gjældende i Commissionen. — Idet nu Krigsbestyrelsen er gaaet ud fra, at de foreslaaede Forandringer vilde i høi Grad være gavnlige og meget ønskelige, og at man, for at komme til Maalet ved deres Gjennemførelse, maatte, saaledes som Lovgivningen i denne Henseende er ordnet, begynde et Sted, og da navnlig helst hos os, hvorfra Impulsen er udgaaet, og derefter stræbe at faae dem indførte i Værnepligtslovene for de øvrige Dele af Monarchiet — har denne Bestyrelse udtalt sig for Sagens Fremme, og det ene af